

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984390416/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

KONSULEN lod sig forespille noget af Bach. Ved klaveret sad realskolebestyreren, der var en jævn tekniker og en stor beundrer af kantoren fra Leipzig. Omkring i stuen sad en del dameselskab, blandt andet også konsulens to døtre, der, af uforlovede piger at være, snart begyndte at blive lidt gamle.

Konsulen havde nylig været i København og hørt Bachs kantate: Ein' feste Burg ist unser Gott, og den havde grebet ham sådan, at han måtte høre noget af Bachs klavermusik; Hørslev havde derfor medtaget »Das wohltemperirte Klavier».

Han begyndte med den idylliske nr. 1. Den kendte konsulen, men han syntes, der manglede noget.

»Jeg ved nok,« sa Hørslev, »at Gounod har lavet noget fedtelse til den for at gøre den mere forføjelig, men den skal spilles foruden.»

»Umm?« tvivlede konsulinden, som også kendte den, »der hører orkester til.»

»Ja det dær,« skattede frøken Hertha, »er der ved gud ikke noget ved. Dim da da da,« vrængede hun, »det er et akkompagnement til en polka.»

Hørslev så venligt på hende, til hun blev helt rasende, så spillede han den lystigt flagrende vivace i f og den indsmigrende allegretto i as.

Konsulen var begejstret. »Ja, det er nok gammelt,